

PORT
PAYÉ
HELLAS

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 288

1 Νοεμβρίου 2010

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

22 Σεπτεμβρίου 2010

Πρὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Συλλειτουργοὶ καὶ συνδιάκονοι
τοῦ Μυστηρίου τῆς Σταυρικῆς Ἀγάπης

Συνήχθητε, ἐν διασκέψει, τὴν 12ην Μαΐου 2010 καὶ ἡσχολήθη-
τε, διὰ πολλοστήν φοράν, μέ τὴν ὑποχρέωσιν ἄρσεως τοῦ ἀνυπο-
στάτου «ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας», τοῦ ἐπιβληθέντος τό ἔτος
1993 εἰς ἐμέ καὶ εἰς τοὺς μακαριστοὺς ἀδελφούς Θεσσαλιώτιδος
Κωνσταντῖνον καὶ Λαρίσης Θεολόγον, ἐν ἀσυγγνώστῳ περιφρονή-

σει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῆς κειμένης Καταστατικῆς Νομοθεσίας καί κατά βάναισον τρόπον διαχειρισθέντος ἐπὶ δεκαεπταετίαν ὅλην. Ἡ ἐπινοηθεῖσα αὕτη «ποινή» ἐπεβλήθη τότε, ὅπως αὐθαιρέτως, ἄνευ διεξαγωγῆς Κανονικῶν καί Νομίμων ἀνακρίσεων, ἄνευ κλήσεως ἡμῶν εἰς ἀπολογία καὶ ἄνευ συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐν ἐκκλησιαστικῷ δικαστηρίῳ, παρόντων καὶ ἡμῶν, ὡς κατηγορουμένων καὶ δικαιουμένων νὰ ἐκφέρωμεν ἔνστασιν ἢ ἀντίκρουσιν. Ἀλλὰ καί τώρα, μετὰ τόσα ἔτη, ἀντὶ τῆς θεραπείας καὶ τῆς ἀδελφικῆς ὑπερβάσεως τῶν καταλυτικῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν πικριῶν, ἐδρομολογήσατε τὴν συζήτησιν διὰ τὴν «ἄρσιν» ἢ τὴν «μὴ ἄρσιν» τοῦ ποινικοποιημένου, ὅπως αὐθαιρέτως, ἐπιτιμίου, χωρὶς νὰ δεχθῆτε, ἐν Ἱεροκανονικῇ δεσμεύσει ἢ, ἔστω, ἐν ἀδελφικῇ προσεγγίσει καὶ τὴν ἰδικήν μου παρουσίαν καὶ νὰ θέσετε ὑπὸ κρίσιν τὴν ἄποψίν μου ἢ τὸ παράπονόν μου.

Μετὰ τὴν Συνεδρίασιν, διεσπείρατε τὰς ἀποφάσεις σας εἰς τὰ ἔντυπα καὶ τὰ ἠλεκτρονικά Μέσα Ἐνημερώσεως, χωρὶς, ἕως τῆς παρούσης στιγμῆς, νὰ κοινοποιήσετε καὶ εἰς ἐμέ, τὸν ἐπὶ τριάκοντα ἑπτὰ συναπτά ἔτη στόχον τῆς ἀκορέστου ὀργῆς μερίδος ἐξ ὑμῶν καὶ θύμα τῶν ἐν σκότει σχεδιασθεισῶν καὶ ἀνασχεδιασθεισῶν ἐξοντωτικῶν διώξεων, εἰς ποίαν Ἱεροκανονικὴν βάσιν καὶ εἰς ποίαν Νομικὴν ἀρχὴν ἐδράζονται αἱ παλαιαί, ἀλλὰ καὶ αἱ πρόσφατοι ἀποφάσεις σας καὶ κατὰ ποῖον τρόπον αὗται θεραπεύουν τὴν πυορροοῦσαν πληγὴν, τὴν διαπιστουμένην, καθημερινῶς, ὑπὸ πάντων, ἀκόμη καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν συντελεστῶν τῆς ἐκτροπῆς.

Τὸ δημοσιευθὲν ἀνακοινωθὲν σας, λακωνικόν, ἀλλὰ καὶ ἀνέρειστον, ἔχει ὡς ἑξῆς

α) Τὸ ἐπιτίμιον αἴρεται ἀπὸ τῆς σήμερον (*ex nunc*) καὶ ὄχι ἀναδρομικῶς.

β) Δέν θίγονται οἱ ἕως σήμερα ἐπελθοῦσες ἔννομες συνέπειες.

γ) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης (πρόκειται περὶ ἐμοῦ) θὰ ἀναγνωρίσει τὸ διαμορφωθὲν καὶ ὑφιστάμενον νομοκανονικὸ καθεστῶς τῶν τεσσάρων Ἱερῶν Μητροπόλεων, δηλαδὴ, Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας, Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ καὶ Ἰλίου Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως.

Σύρων ἐπὶ ὀλόκληρον τριακονταεπταετίαν τὰς ἀπροσδοκίτους

συνεπείας μιᾶς ἀλογίστου καταστρατηγήσεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν διεπόντων, ἐν σοφίᾳ καὶ διακρίσει, τὰ τῆς διοικήσεως τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας καὶ ἐνός δριμυτάτου διωγμοῦ, σᾶς πληροφορῶ, ὅτι οὐδόλως ἐξεπλάγην ἀπὸ τὴν νέαν καταιγίδα τῆς ἀδελφικῆς (!!!) ἐμπαθείας. Τοῦτο, ὅμως, δέν μέ σύρει εἰς ἀπέλπιδα σιωπηλὴν ἀναμονὴν τῆς πραγματώσεως τῶν σκοτεινῶν σχεδιασμῶν σας. Ἀντιθέτως, μέ διεγείρει εἰς διατύπωσιν καὶ *urbi et orbi* διακήρυξιν προσθέτου ἀντιλόγου καὶ εἰς ὑπογράμμισιν σταθερῶν Ἱεροκανονικῶν καὶ Νομικῶν δεσμεύσεων, αἱ ὁποῖαι ὑψοῦνται ὡς ἀκατάλυτα ἀναχώματα εἰς τὴν οἰανδήποτε εὐρηματικὴν, ἀλλ' οὐχὶ δόκιμον καὶ «κατὰ Θεόν» μεθόδευσίν σας.

Α΄

Αἱ προθέσεις-οὐχὶ τῆς Συνοδικῆς Ὁλομελείας-ἀλλὰ τῆς κυριάρχου ὀλιγαρχίας-ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν διαφυγόντων μυστικῶν σχεδιασμῶν, δέν ἦσαν καὶ δέν εἶναι ἡ ἄρσις τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας καὶ ἡ ἐπάνοδος τοῦ Συνοδικοῦ Σώματος εἰς τὴν χαρισματικὴν λειτουργίαν Του, ἀλλ' ἡ δημιουργία κλίματος καὶ συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι θά ἀπέκλειον ὀριστικῶς τὴν ἰδικὴν μου ἐπάνοδον εἰς τὰ καθήκοντά μου, μέ τὴν ἔμμονον προσδοκίαν, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις θά ἔκλεινεν ὀριστικῶς τὸν φάκελλον τῶν αὐθαιρεσιῶν καὶ τῶν σκανδάλων τῆς τριακονταεπταετίας.

Ἡ πρώτη μου ἐνστασις-ἀδελφοί καί, μὴ ἀδελφικῶς διακεείμενοι, Σύνεδροι τῆς Ἱεραρχίας τῆς 12ης Μαΐου 2010-συνοψίζεται εἰς ἓνα ἐπίμονον ἐρωτηματικόν. Διατί, ἐφ' ὅσον ἀπεφασίσατε νὰ ἀσχοληθῆτε μέ τό «ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας», μέ διάθεσιν ἀπαλείψεως τοῦ ἢ μέ ὀραματισμόν ἐπιμηκύνσεώς του, δέν μέ ἐκαλέσατε νὰ παρακολουθῶ τὴν διαλεκτικὴν τῶν Θεολογικῶν καὶ τῶν Ἱεροκανονικῶν ἐπιχειρημάτων σας καὶ νὰ ἀκούσετε καὶ σεῖς, ὡς δικασταί καὶ ὡς κριταί, τὰς ἰδικὰς μου ἀπόψεις ἢ καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἐνστάσεις μου ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνων πρὸς τοὺς Ἱερούς Κανόνας περαιτέρω ἐνεργειῶν σας; Ἡ Σύναξις αὕτη τί ἦτο; Δικαστήριον ἢ Βουλευτήριον; Ἐάν ἐλειτούργησεν ὡς Δικαστήριον, εἶχετε τὴν δεσμευτικὴν ὑποχρέωσιν, νὰ μέ καλέσετε καὶ νὰ μέ ἀκούσετε. Ἐάν συνεσκέφθηκε ὡς τό Ἀνώτατον

Βουλευτικόν Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑποχρέωσίς σας ἦτο νά διαγράψετε, ἄνευ τοῦ παραμικροῦ δισταγμοῦ τό ἀμαρτωλόν, τό ἀντικανονικόν καί παράνομον ἐπιτίμιον καί-ἐν ἐντιμότητι-νά δηλώσητε εἰς τό σκανδαλιζόμενον ἐκκλησιαστικόν πλήρωμα, ὅτι ἡ ἐπιβολή του παρεβίασε τήν Κανονικήν τάξιν.

Ἐπί τριανταεπτὰ ἔτη μέ καταδικάζετε, χωρίς κατηγορίαν, χωρίς νά μέ δικάζετε καί χωρίς νά μέ καλεῖτε διά νά ἀκούσετε ἀκόμη καί ψίθυρον ἀπολογίας ἐκ μέρους μου. Πλέκετε ἀλυσίδα ποινῶν, χωρίς νά διασαφηνίζετε τήν ποιότητα καί τήν βαρύτητα τῶν παραπτωμάτων μου καί χωρίς νά μέ καλεῖτε, ὑπόλογον καί ὑπόδικον, διά νά παρᾶσχω εἰς σᾶς, τοὺς δικαστάς μου, στοιχειώδεις ἐξηγήσεις καί νά ἀποσεῖσω-ἐάν ἔχω πειστικά ἐπιχειρήματα-τάς κατ' ἐμοῦ μή συγκεκριμενοποιημένας κατηγορίας.

Γνωρίζετε ὅλοι, ὅτι κατά τό μακρότατον αὐτό χρονικόν διάστημα, οὐδέποτε ἐζήτησα παρά τινος ἐξ ὑμῶν εὖνοϊαν ἢ φιλικήν ἐκδούλευσιν. Τό μόνον, τό ὁποῖον ἐζήτησα καί ἐξακολουθῶ νά ζητῶ, εἶναι νά μέ δικάσετε. Τιμίως καί δικαίως. Ἐφ' ὅσον, παρακολουθοῦντες τήν ἀναστροφὴν μου καί τήν διακονίαν μου, μέ θεωρεῖτε, ὅτι, εἰς ὁ,τιδήποτε, ἔσφαλα, καλέσατέ με εἰς τό Συνοδικόν Δικαστήριον καί, ἀκολουθοῦντες τήν Ἱεροκανονικήν Δικονομίαν κρίνατέ με καί καταδικάσατέ με. Μήν ἐπιμένετε νά ἐπιβάλλετε ποινάς, χωρίς δίκην, διότι αὗται ἀποβαίνουν ἐπιβαρυντικά καί διά τήν ἰδικήν σας ἀρχιερατικήν ὑπόληψιν. Τό σημερινόν Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τό αὐριανόν καί ἡ ἱστορία, ἡ ὁποία δέν εὐνοεῖ τήν πλάνην ἢ τήν δολίαν σκοπιμότητα, θά σχολιάζουν δυσμενῶς τήν πρακτικήν σας καί θά στιγματίζουν τό ἱστορικόν προφίλ σας.

Ἦτο ἄραγε τόσον δύσκολον ἢ τόσον ἀσύμβατον μέ τήν ἀρχιερατικήν ἀξιοπρέπειάν σας, νά ἀκούσετε-ἔστω καί κατ' ὀλίγον-τήν ἀπολογίαν ἢ καί τόν στεναγμόν ἑνός ἀδελφοῦ σας; Εἴσθε τόσον πεπεισμένοι, ὅτι δικαιοῦσθε νά καταδικάζετε, χωρίς νά δικάζετε; Νά ἀπομακρύνετε βιαίως, μέ μόνην τήν διαταγήν σας, τόν συνεπίσκοπόν σας ἀπό τόν θρόνον τῆς διακονίας του καί τῆς εὐθύνης του καί νά προωθῆτε τοὺς φίλους σας καί τοὺς εὐνοουμένους σας;

Β΄

Ἡ δευτέρα ἔνστασίς μου: Ὁ πρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας Μακαριώτατος κ. Ἱερώνυμος, ἀνέθεσεν, δι' ἀπλῆς ἀνακοινώσεως καί οὐχί διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως, εἰς τόν Μητροπολίτην Ζακύνθου Χρυσόστομον, τήν ἀρμοδιότητα καί τήν εὐθύνην τῆς εἰσηγήσεως ἐνώπιον τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας, ἐπὶ τῆς κατατεθείσης ἐνυπογράφου προτάσεως τριακοντατριῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, περί τῆς «ἄρσεως τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπιτιμίου ἀκοινωνησίας εἰς τόν Μητροπολίτην Νικόδημον Γκατζιρούλην».

Ἐνώπιον πάντων ὑμῶν καταγγέλλω, ὅτι ἡ πρωτοβουλία αὕτη τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἐνέχει δόλον καί εἶναι ἀπαράδεκτος. Γνωστόν τοῖς πᾶσι καί τῷ Μακαριωτάτῳ Ἱερωνύμῳ, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος εἶναι ὁ πρόξενος τοῦ, διὰ τοῦ μεθοδευμένου «ἐπιτιμίου», πραξικοπήματος, τό ὁποῖον ἐσχεδιάσθη καί ἐπεχειρήθη κατά τό ἔτος 1994, εἰς περίοδον ἀσθενείας τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ καί εἰσαγωγῆς του εἰς Νοσοκομεῖον. Ἐκμεταλλευόμενος τήν περιπέτειαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ τότε τιτουλάριος Μητροπολίτης Δωδώνης Χρυσόστομος, ἐνεφανίσθη εἰς τήν πολιτικήν ἡγεσίαν ὡς φορεὺς τῶν ἐπιθυμιῶν καί τῶν σχεδιασμῶν τοῦ ἀσθενοῦντος Προκαθημένου, ἡγωνίσθη δέ καί ἐπέτυχε τήν ἔκδοσιν Προεδρικῶν διαταγμάτων, ἀκυρῶντων τά, πρό εἰκοσιπενταετίας ὅλης, νομίμως ἐκδοθέντα, διατάγματα, τά ὁποῖα, ἀνεγνώριζον καί ἐγκαθίστων ἡμᾶς, τοὺς τρεῖς Μητροπολίτας, εἰς τὰς κληρωθεῖσας εἰς ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεις. Ὁ δεύτερος στόχος του, μετὰ τήν ἐπιτυχίαν τοῦ πρώτου, ἦτο ἡ ὑφαρπαγή ὑπ' αὐτοῦ τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς. Καί ὁ τρίτος, ὁ ἀπό καρδίας ποθητός, ἦτο ἡ ἀπό τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς ἐφόρμησις καί κατάκτησις τοῦ ἐπιζήλου θρόνου τοῦ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος.

Ὅλοι γνωρίζετε, οἱ παλαιοὶ ἐξ ὑμῶν ὡς ἀντιμέτωποι καί χειρισταὶ τῆς ἐκδηλωθείσης τότε κρίσεως καί οἱ νεώτεροι, ὡς ἐξ ἀποστάσεως παρακολουθήσαντες τά γεγονότα, ὅτι κατά τὰς τραγικὰς ἐκείνας στιγμὰς ἡ Ἱεραρχία παρουσιάσθηκε ὡς ἓν ἀλληλοσπαρασσόμενον σῶμα καί τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατῆλθεν εἰς τό ναδίρ.

Ὅχι ὀλίγοι ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν τῆς περιόδου ἐκείνης, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος καί ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος, δι' ὑπομνημάτων των πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Σεραφεῖμ καί πρὸς τὴν ὑπεύθυνον πολιτικὴν ἡγεσίαν ἐστιγμάτισαν τὴν ἐξόρμησιν καί τὴν προέλασιν τοῦ Δωδώνης πρὸς τὸν θρόνον τῆς Ἀττικῆς καί τὸν ἀποκαλυφθέντα ὀραματισμόν του, διὰ περαιτέρω προαγωγὴν καί κατάληψιν τῆς πρωτοθρόνου ὑπευθυνότητος. Προσπερνῶν τὰς πολλὰς, ἐνυπογράφους διαμαρτυρίας τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων, αἱ ὁποῖαι προεβλήθησαν τότε ἀπὸ τὴν πολιτικὴν καί ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δημοσιογραφίαν, θὰ ἐπαναφέρω εἰς τὴν κρίσιν καί ἐκτίμησιν ὑμῶν δύο μόνον ἀποσπάσματα ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα διαμαρτυρίας τοῦ τότε Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας καί σημερινοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου.

Εἰς τὰς 15-4-1994, ὁ Θηβῶν Ἱερώνυμος ἔγραφε, μεταξύ ἄλλων, εἰς τὸν τότε πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν.

«...Ἡ ὑπογραφή τοιοῦτου διατάγματος (περὶ τῆς καταδίκης τῶν τριῶν) μὴ ἐρειδομένη εἰς τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας, στερεῖται κανονικῆς ὑποδομῆς, νομιμότητος καί ἠθικῆς καί θὰ περιπλέξει ἀκόμη περισσότερο τὰ Ἐκκλησιαστικά πράγματα πρὸς πολὺπλευρον ἀσφαλῶς ζημίαν τῆς Πατρίδος.

Τυχὸν ἐμμονή σας εἰς ἄγνοιαν καί περιφρόνησιν τοῦ σώματος τῆς Ἱεραρχίας σημαίνει νέας μορφῆς πραξικόπημα εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας καί ἀναβιώνει ὀδυνηρὴς καί ἀνεπιθύμητες ἡμέρες».

Εἰς ἐπιστολὴν του δὲ πρὸς ὅλους τοὺς Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μεταξύ ἄλλων, τονίζει: «... Οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, πού ἐπέβαλαν τὸ ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας στοὺς τρεῖς Μητροπολίτες, πρέπει νὰ ἀναρρωτηθοῦν ἐάν ἡ ἐνέργειά τους αὐτὴ χρησιμοποιήθηκε καί ἐγίνε ἐφαλτήριο γιὰ τὴν πραξικοπηματικὴ ἔκδοσιν τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων. Ἄν πάλι τὸ ἐπιτίμιο ἐδόθη ὡς ποινὴ καί μάλιστα ὡς ἐσχάτη γιὰ κληρικούς, ποῖός Κανόνας ἢ νόμος ἢ συνείδηση θὰ συγχωρήσει ἐπιβολὴ ποινῆς χωρὶς καθορισμένες στὴν ἐκκλησιαστικὴ πράξιν κανονικὲς διαδικασίες;».

Ἡ σύσσωμος καί ὁμόφωνος ἀντίδρασις παρεμπόδισε, τότε, τὴν

άρπαγὴν τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς ἀπὸ τὸν Δωδώνης Χρυσόστομον. Ἄλλη, ὅμως, ὑπόγειος, διεργασία ἔφερεν εἰς τὴν Ἀττικὴν τὸν ἀπὸ Ζακύνθου Παντελεήμονα Μπεζενίτην καὶ ἐνεθρόνισεν εἰς τὴν Ζάκυνθον τὸν Δωδώνης Χρυσόστομον.

Μετά παρέλευσιν δεκαεξ ὁλοκλήρων ἐτῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος, λησμονῶν τὰς τότε ἀντιδράσεις του, ἐκάλεσε τὸν πρωταγωνιστὴν τῆς ἀνωμαλίας ἐκείνης, τὸν συνωμοτήσαντα κατ' ἐμοῦ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διαρπαγὴν τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, νὰ ἀποφανθῇ ἀπὸ καθέδρας ἐντεταλμένου εἰσηγητοῦ, ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, ἐάν πρέπει ἢ ἐάν δέν πρέπει νὰ ἀρθῇ καὶ ποίῳ τρόπῳ νὰ ἀρθῇ ἀπ' ἐμοῦ τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας. Ἡ πρωτοβουλία αὕτη τοῦ Μακαριωτάτου εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἄστοχος καὶ κακόβουλος καὶ προδίδει δόλον καὶ ὑπόγειον συνεργασίαν μετὰ τοῦ καταδῆλως ἐνόχου, δι' ὀριστικὴν ἐξόντωσιν ἐμοῦ.

Εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας μετέχετε ὀγδοήκοντα Μητροπολῖται, ὑπεύθυνοι, ἅπαντες, διὰ κάθε προγραμματισμὸν καὶ διὰ κάθε ἐνέργειαν ἐν τῷ διοικητικῷ Κέντρῳ ἢ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναπτυσσομένην. Δέν θὰ ἤμποροῦσεν ὁ Μακαριώτατος, σεβόμενος τὸ λειτούργημα του καὶ διατηρῶν ἀκηλίδωτον τὴν ὑπόληψίν του, νὰ ἀναζητήσῃ τὸν πλέον δόκιμον καὶ τὸν πλέον ἀνεπίληπτον, διὰ νὰ τοῦ ἀναθέσῃ τὴν εἰσήγησιν; Διατί περιεφρόνησε ὀγδοήκοντα ἀδελφούς του καὶ προσεκολλήθη εἰς τὸν ἕνα, τὸν ἰδικόν του φίλον καὶ ὁμότροπον, ὁ ὁποῖος, ἐξ αἰτίας τοῦ ἱστορικοῦ του παρελθόντος, δέν ἐδικαιοῦτο νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα καὶ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην καὶ πρότασιν;

Γ'

Ἡ παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας εἰσήγησις τοῦ πραξικοπηματία τοῦ 1994, ὡς σᾶς εἶναι γνωστόν, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου. Καί, τυχοῦσα ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ Σώματος (ἐλευθέρως ἢ κατόπιν μυστικῆς διαφωτίσεως!!!), ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν τύπον. Ἐπαγγέλλεται, ὅτι ἀνακαλεῖται τὸ «ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας», τὸ ἐπιβληθέν εἰς ἐμέ πρό δεκαεπτὰ ὁλοκλήρων ἐτῶν, ἐφόσον καὶ ὅταν ἐγὼ δηλώσω, ὅτι ἀποδέχομαι πλήρως τὴν κατάστασιν τὴν

ὁποῖαν, οἱ παλαιότεροι Συνοδικοί, ἀλλὰ καί σεῖς ἐσχάτως, ἐν βιαίᾳ ἐξάψει καί ἀλογίστῳ παραβιάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί ἐν προκλητικῇ καταφρονήσει τῶν Καταστατικῶν Διατάξεων, τῶν ρυθμιζουσῶν τό Νομικόν πλαίσιον διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐδημιουργήσατε εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος. Ἡ ἰδιότυπος διατύπωσις τῆς ἀποφάσεώς σας, προδίδει τήν σκοπιμότητα, νά ἐκμαιεύσετε ἐξ ἐμοῦ αὐτό τό ὁποῖον ὁμολογεῖτε, ἐπί τέλους, ὅτι ὡς ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τό ἔχετε ἀνάγκην, ἥτοι τήν ἀναγνώρισιν καί τήν ἀποδοχήν ὅλων τῶν ἀντικανονικῶν καί παρανόμων διεργασιῶν καί ρυθμίσεων, τάς ὁποίας ἐπινοήσατε καί ἐδρομολογήσατε κατὰ τήν μακράν ταύτην περίοδον, νά μέ ἀναγκάσετε, δηλονότι, ὑποκύπτων, νά ἀποδεχθῶ τό φορτίον τῆς ἐνοχῆς, τό ὁποῖον ὑποσημαίνετε μέ τήν χρῆσιν τοῦ χαρακτηρισμοῦ «ἐπιτίμιον» καί, ἐπιπροσθέτως, νά ἐπιτύχετε τήν ὀριστικήν ἀπόρριψίν μου εἰς τόν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.

Σᾶς ἐρωτῶ ἀδελφικῶς. Καί σᾶς παρακαλῶ νά ἐνημερώσετε, τόσον ἐμέ, ὁ ὁποῖος ὑφίσταμαι ἐπί δεκαεπτὰ ἔτη τάς συνεπειάς τῆς, ἐν σκοπίμῳ παραχαράξει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν θεσμίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπιβολῆς ἀνυπάρκτου ποινῆς, ὅσον καί τό ἐκκλησιαστικόν πλήρωμα, τό ὁποῖον συνεχῶς διεγείρεται, ἐπαναστατεῖ καί σᾶς καταλογίζει εὐθύνas:

Εἶναι τό «ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας» ποινή, ἰσοδύναμος μέ τάς ποινάς τῆς «ἐκπτώσεως ἀπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου» ἢ τῆς «καθαίρέσεως», αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται κατόπιν πλήρους καί τελείας δίκης, ὥστε νά ἀπομακρύνεται ὁ καταδικασθεὶς καί νά θεωρῇται πλεον κενή ἡ Μητροπολιτική του ἔδρα; Ὑπάρχει Ἱερός Κανών, ὁ ὁποῖος νά ἐπιβάλλῃ τήν ἀποπομπήν Μητροπολίτου, ἢ νά παρέχῃ εἰς τήν Συνοδικήν διοίκησιν τήν εὐχέρειαν ἐκλογῆς καί καταστάσεως ἄλλου Μητροπολίτου εἰς τήν δι' «ἐπιτιμίου» κενωθεῖσαν Ἱεράν Μητρόπολιν;

Διακατέχεσθε ἀπό τόσην στέρησιν θεολογικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς παιδείας ἢ ἀπό τόσον πάθος, ὥστε νά πρωτοτυπῆτε, διολισθαίνοντες εἰς τοιαύτην καί τοσαύτην ἐκτροπήν, ἐκτιμῶντες τήν προσωρινήν διακοπὴν λειτουργικῆς κοινωνίας τῶν Ἐπισκόπων, εἰς πε-

ρίπτωσιν κατά τήν ὁποίαν τοὺς ἀποστασιοποιεῖ ἡ οἰαδήποτε διοικητική ἔνστασις, ὡς ὀριστικήν παῦσιν τοῦ Μητροπολίτου;

Ἀδελφοί μου, ποίαν μαρτυρίαν συνειδήσεως καί ποῖον χρέος πιστότητος ἀποθέτετε εἰς τό Πανάγιον Θυσιαστήριον, ὅταν προσφέρετε τήν Ἀναίμακτον Θυσίαν; Τήν ἐπικίνδυνον ἀμάθειαν; Τό κομβοσχοίνιον τῶν ἀντικανονικοτήτων καί τῶν παρανομιῶν; Τήν φόρτισιν τῆς ἐμπαθείας καί τῆς ἐχθρότητος; Τά πλέγματα τῆς σκοτεινῆς διαπλοκῆς; Τήν ἱκανότητα ἀναρριχητικῆς ἐπιδόσεως καί προσέγγίσεως τῶν ὑψηλῶν ἀξιωμάτων; Ἡ παρουσία, ὅλων μας, ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ Θυσιαστηρίου εἶναι προσφορά καί, συνάμα, ἀπόδοσις λόγου. Δέν καταξιώνεται ἡ διαπλοκή. Δέν ἐγγράφεται, ἐν τιμῇ, ἡ παραβίασις τῆς Κανονικῆς Τάξεως.

Φυλλομετρήσετε, παρακαλῶ, τήν δισχιλιετῇ ἐκκλησιαστικήν ἱστορίαν μας. Καί ὁμολογήσετε, εὐθαρσῶς, ἐάν κατωρθώσατε νά εὕρητε ἔστω καί μίαν μόνην περίπτωσιν, τοιοῦτου ἄθλου, ὡς ὁ ὑπὸ τοῦ Δωδώνης Χρυσοστόμου ἐπινοηθεῖς καί ἐπιδιωχθεῖς. Ἐάν συναντήσατε Σύνοδον, ἡ ὁποία, μέ μόνην τήν πρόσκαιρον διακοπὴν τῆς ἐπισκοπικῆς κοινωνίας, ἐξώρισε τόν Κανονικόν Μητροπολίτην ἀπὸ τήν θέσιν του καί ἐγκατέστησεν εἰς αὐτήν ἄλλον ἢ (τό χειρότερον), ἄλλους.

Πρόσφατον, κραυγαλέον παράδειγμα, τό ὁποῖον ἐλέγχει, ὡς ξένην πρὸς τήν Ἱεροκανονικήν Τάξιν καί ἀνατρέπει, ὡς ὅλως ἀσύμβατον πρὸς τήν μακραίωνα Ἐκκλησιαστικήν Παράδοσιν, τήν Ὑμετέραν τόλμην νά μεταλλάξετε καί νά μετονομάσετε τήν πρόσκαιρον ἀναστολήν τῆς λειτουργικῆς κοινωνίας εἰς βαρυτάτην ποινήν, εἶναι ἡ ἐπιβολή τῆς «ἀκοινωνησίας» εἰς τόν μακαριστόν Ἀρχιεπίσκοπον Χριστόδουλον, ἀπὸ τόν Πατριάρχην Βαρθολομαῖον. Δέν ἀνοίγω τόν φάκελλον τῆς εὐθύνης, ἡ ὁποία ἐδρομολόγησε τήν πρόσκαιρον ἐκείνην διακοπὴν τῶν σχέσεων τῶν δύο ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Μένω, ὅμως, εἰς τό ἀτυχές γεγονός καί εἰς τὰς συνεπείας του, ὑπενθυμίζων εἰς Ὑμᾶς καί ὑπογραμμίζων μετ' ἐμφάσεως, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος οὐδόλως ἐθίγη εἰς τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του. Συνέχισεν ἀκωλύτως τήν διακονίαν του καί προήδρευσε ἀκόμη καί Συνόδου Ἱεραρχίας, χωρὶς νά προβληθῇ ἐξ

Ἵμῶν ἢ ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου ἢ παραμικρά ἔνστασις.

Σεῖς κραυγάζετε, ὅτι ὁ Νικόδημος εἶναι ἀκοινώνητος. Καί, μέ τήν κραυγήν σας αὐτήν, ἐπεμβαίνετε δυναστικῶς εἰς τήν καταταλαιπωρηθεῖσαν Ἱεράν Μητρόπολιν Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος καί ἐπιχειρεῖτε ἀλλαγάς, διὰ τὰς ὁποίας δέν σᾶς ἐξουσιοδοτοῦν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες. Καί ὄχι μόνον ἐξαφανίζετε ἀπό τόν χάρτην τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος, ἀλλά διακομίζετε καί ἀνθρώπινον ὑλικόν, νοσταλγοῦν τήν ἀρχιερατικὴν δόξαν, διὰ νά πληρώσετε τοὺς δημιουργηθέντας ἐξ ὑμῶν κενούς λάκκους.

Καί μετὰ ἀπὸ ὅλας αὐτάς τὰς ἀντικανονικὰς περεμβάσεις σας (θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νά τό καταθέσω μέ παρρησίαν) εὐρίσκετε τό θάρρος νά ἀπαιτῆτε ἀπὸ ἐμέ, νά ἀποδεχθῶ τὰ πεπραγμένα σας, νά ἀναγνωρίσω, ὡς πράξεις εὐθυγραμμισμένας μέ τὰς προδιαγραφὰς τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τὰς ἀπαραδέκτους αὐθαιρεσίας σας, ὥστε νά ἀποδειχθῶ ὑπάκουος εἰς τὰς ἐντολάς σας καί νά ἐξασφαλίσω τί; Τήν ἄρσιν τοῦ ἀνυπάρκτου καί πλαστοῦ ἐπιτιμίου. Καί σεῖς νά ἀποσεῖσετε τό βάρος τῆς ἐνοχῆς καί νά μειώσετε τόν θόρυβον τῆς κατακραυγῆς, διὰ τῆς πλασματικῆς ἀρχαιοθετήσεως τοῦ βαρύτατου φακέλλου τῆς ἀντικανονικότητος καί τῆς παρανομίας.

Ἐάν εἶχατε πραγματικὴν ἀφορμὴν προβληματισμοῦ ἐναντίον μου καί ἐάν διεκρίνατε εἰς τήν ἐπισκοπικὴν μου διακονίαν παραβιάσεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἢ συμπεριφοράς, αἱ ὁποῖαι ἐκθέτουν τήν ἐπισκοπικὴν ἀξίαν, θὰ ἤμπορούσατε νά διακόψετε «πρὸς καιρόν» τήν ἐπικοινωνίαν μαζί μου, ἀλλὰ, ἀμέσως μετὰ, εἶχατε τήν ὑποχρέωσιν νά καταθέσετε εἰς τήν Ἱερὰν Σύνοδον ἐμπεριστατωμένην καταγγελίαν ἐναντίον μου καί νά μέ παραπέμψετε εἰς Κανονικόν Συνοδικόν Δικαστήριον.

Διατί, ἐπὶ τόσα ἔτη, δέν μέ ἐδικάσατε, ἅγιοι ἀδελφοί; Διατί δέν ἐμεθοδεύσατε ἀνακρίσεις; Διατί δέν μέ ἐκαλέσατε νά ἀπολογηθῶ; Διατί δέν ἐνθρονισθήκατε εἰς τὰς καθέδρας τῶν δικαστῶν, διὰ νά κρίνετε τὰς πράξεις μου, νά προσμετρήσετε τὰς ἐνοχάς μου καί νά μοῦ ἀπαγγείλετε-ἄνευ τῆς ἐλαχίστης προσωποληψίας-τήν δικαίαν ἐτυμηγορίαν σας;

Ἐπὶ τριανταεπτὰ ἔτη μέ καταδικάζετε, χωρὶς νά μέ δικάζετε.

Μοῦ κλέπτετε τὰς δικαιοδοσίας, τὰς ὁποίας μοῦ ἀπονέμουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καὶ δὲν αἰσθάνεσθε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ αἰτιολογήσετε τὴν αὐθαιρεσίαν σας. Συνοδεύετε τὸ ὄνομά μου μέ τὴν περιφρονητικὴν ἔνδειξιν, «ἀκοινώνητος» καὶ δίδετε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι μέ τὴν ὑποτίμησιν αὐτὴν ἐπιδιώκετε τὴν ἀναβάθμισιν τοῦ ἰδικοῦ σας κύρους.

Τὸ Συνοδικόν σας χρέος εἶναι μονόδρομος. Ἡ θὰ μέ δικάσετε, ἐντίμως καὶ Κανονικῶς, ἢ θὰ σταματήσετε νὰ στηρίζεσθε εἰς τὴν ράβδον τοῦ ἀνυπάρκτου ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας, διὰ νὰ ἐξοντώσετε τὸν ἀδελφόν καὶ συλλειτουργόν σας.

Δ΄

Ἔρχομαι εἰς τὸ δεύτερον σκέλος τῆς ἀπαιτήσεώς σας. Δηλώνετε, ὅτι θὰ ἄρετε τὸ σκιῶδες καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἀναποτελεσματικόν ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας, ἐάν ἀναγνώρισω τὸ «*διαμορφωθέν καὶ ὑφιστάμενον, κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, νομοκανονικόν καθεστὼς τῶν τεσσάρων Ἱερῶν Μητροπόλεων, δηλαδή, Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος, Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, Κηφισίας, Ὠρωποῦ καὶ Ἀμαρουσίου καὶ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως*».

Ὡς ἀμέσως ἐνδιαφερόμενος, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσω νὰ μοῦ ὑποδείξετε, εἰς ποίους Ἱερούς Κανόνες καὶ εἰς ποίας Καταστατικὰς διατάξεις ἐστηρίχθη τὸ καλούμενον ὑφ' Ὑμῶν «νομοκανονικόν καθεστὼς». Ἡ, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κανονικῶς κατασταθέντος ποιμένος, κατὰτμησις καὶ σαλαμοποίησις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος. Καὶ ἡ ἐγκατάστασις ἐν τοῖς τιμαρίοις ἐνὸς νέου λόχου μιτροφόρων. Τὸ ἐάν πρέπει, ἐκ τοῦ λόγου τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ της, νὰ κατατμηθῇ, εἶναι θέμα μελέτης καὶ κρίσεως ἐκ μέρους ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι νομιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς «ἐν θέματι» Ἱερούς Κανόνες καὶ ἀπὸ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὅχι δὲ μόνον ἡ ἀρμοδιότης, ἀλλὰ καὶ ἡ διαδικασία τῆς πιθανῆς κατατμήσεως, εἶναι καθορισμένη καὶ δεσμευτική. Καὶ τὴν Ἱεροκανονικὴν αὐτὴν διαδικασίαν τὴν σέβεται καὶ τὴν ἐπιβάλλει καὶ ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σεῖς ἀποκαλεῖτε «νομοκανονικόν καθεστὼς» τὴν ἐξόφθαλμον ἀντικανονικότητα καὶ παρανομίαν. Καὶ τολμᾶτε νὰ ἐκβιάσετε καὶ τὴν

ιδικήν μου συνείδησιν, πιέζοντες νά προσυπογράψω τήν κατάφωρον έκτροπήν καί τήν πλαστογραφίαν, ὥστε νά ἀπαλαγῆτε σεῖς καί ὄχι ἐγώ, ἀπό τό μίasma τοῦ Δωδωνικοῦ πραξικοπήματος.

Ἐλπίζω, ὅτι δέν θά συνεχίσετε νά ἐπικαλύπτετε τήν ἐκ μέρους τῶν προκατόχων σας παραβίασιν, ἥτις ἐμεθόδευσε καί συνώδευσε τήν δημιουργίαν τῶν τεσσάρων Μητροπόλεων. Αἱ δύο πρῶται ἐστήθησαν μέ στηλοβάτας τάς Συντακτικές Πράξεις τῆς Δικτατορίας. Καί διά νά μή κρημνισθοῦν, ἐπενοήθη καί περιελήφθη εἰδική διάταξις εἰς τάς Συντακτικές Πράξεις, ἡ ὁποία ἀπέκλειε τό δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τό Ἀνώτατον Διοικητικόν Δικαστήριον τῆς Χώρας, εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Καί αὐτό, ἐνῶ, παραλλήλως, ἄλλαι διατάξεις τῶν Συντακτικῶν Πράξεων ἔπαυον, ἄνευ λόγου, ἄνευ δίκης καί ἄνευ στοιχειώδους διοικητικῆς διαδικασίας, δώδεκα Μητροπολίτας καί ἄφηναν τάς Μητροπόλεις των, βοράν εἰς τάς ἀκορέστους ἐπιθυμίας τῶν σπουδαρχίδων.

Μετά τήν μεταπολίτευσιν, ὡς εἶναι γνωστόν εἰς ὅλους σας, ἡ Πολιτεία ἀπεφάσισε νά ἄρῃ τήν ἀπαγόρευσιν προσφυγῆς εἰς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τήν ὁποίαν ἐπέβαλαν αἱ Συντακτικά Πράξεις. Καί τό Ἀνώτατον Δικαστήριον, μέ σειράν ἀποφάσεων τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος-περί τάς τριάκοντα-ἐδικαίωσε τοὺς Μητροπολίτας. Βραδύτερον δέ, ἡ Ὁλομέλεια τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, μέ τήν ἀπόφασίν της 1028/1993, ἔκρινεν ἀμετακλήτως, ὅτι Νόμιμοι Μητροπολῖται διά τάς Μητροπόλεις Θεσσαλιώτιδος, Λαρίσης καί Ἀττικῆς εἶναι οἱ Ἱεράρχαι, Κωνσταντῖνος, Θεολόγος καί Νικόδημος.

Ὅλα αὐτά τά γνωρίζετε καί δέν σᾶς ἀπομένει ἀτραπός δι' ἀμφισβήτησιν.

Παρά τήν σαφεστάτην αὐτὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ, ὑπό τήν πίεσιν τοῦ Δωδώνης Χρυσοστόμου, ἐμεθόδευσε τήν σύγκλησιν τῆς Ἱεραρχίας, προκειμένου νά ἐπιτύχῃ τήν ἐκλογὴν του εἰς τήν Μητρόπολιν Ἀττικῆς. Ἀλλά οἱ ἀντιδρῶντες Μητροπολῖται καί εἰδικῶς ὅσοι ὠραματίζοντο τόν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ τότε Θηβῶν κ. Ἱερώνυμος, μέ διαδικασίαν πραξικοπηματικὴν, ἀκόμη καί μέ τήν χρῆσιν πλαστῶν ψηφοδελτίων, μετέθεσαν εἰς τήν Ἀττικὴν τόν γνωστόν

πλέον ανά την οίκουμένην, Μητροπολίτην Ζακύνθου Παντελεήμονα Μπεζενίτην. Ὁ δέ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος, ἐνέγραψεν, εἰς τήν προσωπικήν του δέλτον τῆς ἀντικανονικότητος καί τῆς παρανομίας, τήν περαιτέρω κατάτμησίν της.

Ἐγκαίρως, κατά μήνα Νοέμβριον τοῦ 2009, μέ ἐκτενές ὑπόμνημά μου, εἶχον ἐνημερώσει τόν Ἀρχιεπίσκοπον καί τήν Διαρκῇ Ἱεράν Σύνοδον, ὅτι ὡς Κανονικός καί Νόμιμος Μητροπολίτης τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς δέν παραχωρῶ τήν ἄδειαν κατατμήσεώς της. Ἐκεῖνος, ἔρριψεν εἰς τόν κάλαθον τῶν ἀχρήστων τό ὑπόμνημά μου. Ἡδιαφόρησε διά τήν ἄδειαν, τήν ὁποίαν, τώρα, ζητεῖ ἐναγωνίως, ἔστω καί ἐξ ὑστέρων, προσφέρων ὡς ἀντάλλαγμα τήν ἄρσιν τοῦ ἐπιτιμίου(!!!). Καί, διά νά στήσῃ πρό ἐμοῦ τό ὑψηλόν ἀνάστημα τοῦ ἀξιωματός του, ἠγωνίσθη καί ἐξεμαίευσεν ἀπό τό ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων, τόν ἐκ νέου τεμαχισμόν τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως.

Μετά ἀπό ὅλην αὐτήν τήν τραγικήν σύγχυσιν καί τήν ἀσύστολον παραβίαν τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἔρχεσθε σεῖς, οἱ ὀρκισθέντες ἐπισήμως πιστήν τήρησιν τῶν Κανόνων τῶν θεσπισθέντων ὑπό τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί ἐκείνων, ἐκ τῶν Τοπικῶν Συνόδων, οἱ ὅποιοι ἔτυχον ἐπικυρώσεως ὑπό Συνόδου Οἰκουμενικῆς καί διατυπώνετε ἐπισήμως καί εἰς ἀνακοίνωσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τήν ἀπαίτησιν νά ἀποδεχθῶ ἐγώ τά ἐξ ὀλοκλήρου ἀνέρειστα, ἁμαρτωλά «τετελεσμένα», ἐάν θέλω νά ἀποσυρθῇ ἀπό τήν κεφαλὴν μου ἡ σκιά τοῦ «ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας».

Μέ τήν χρεωστικήν ἐπισκοπικήν μου παρρησίαν διαμαρτύρομαι καί φωνάζω, ὅτι δέν πρόκειται νά ὑποκύψω εἰς τοιούτους ἐκβιασμούς. Δέν θά ποδοπατήσω τήν Ἱεροκανονικήν Τάξιν, διά νά ἀπολαύσω τήν ἀποφόρτισιν ἀπό τήν ἄλυσιν, τῆς γυμνῆς βίας. Καί ἐπιναλαμβάνω, ὅτι τό μόνον δικαίωμα, ποῦ ἔχετε σεῖς, οἱ κρατοῦντες σήμερον τά σκῆπτρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, εἶναι νά μέ παραπεμπετε εἰς δίκην. Καί δίκην, ὅχι «μαϊμού». Ἀλλά ἐντιμον. Ἀπολύτως εὐθυγραμμισμένην μέ τάς προδιαγραφάς τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Καί, σεβόμενοι τά δικαιώματά μου, νά μέ καλέσετε νά ἀπολογηθῶ καί, εἰς περίπτωσιν σοβαροῦ λόγου, νά μοῦ ἐπιτρέψετε

νά ζητήσω τήν εξαίρεσιν τῶν δικαστῶν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εὐθύνονται διά τόν τριακονταεπταετῆ διωγμόν μου.

Ε΄

Δέν πρόκειται νά θεωρήσω ὠλοκληρωμένην τήν διαμαρτυρίαν μου, ἐάν δέν προσθέσω, ὡς ἐπιστέγασμα, τήν δημοσιοποίησιν περιστατικῶν, τά ὅποια, διά λόγους σεβασμοῦ πρὸς τό ἀρχιεπισκοπικόν ἀξίωμα εἶχον κρατήσῃ μυστικά ἕως τῆς σήμερον.

Μετά τόν θάνατον τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου καί πρό τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἐκλογῆς τῆς 7ης Φεβρουαρίου 2008, ὁ τότε Μητροπολίτης Θηβῶν καί διεκδικητής τοῦ θρόνου τῶν Ἀθηνῶν, ἔστειλεν εἰς ἐμέ τόν ἐκπρόσωπόν του ἀρχιμανδρίτην Ἀθιναγόραν Δικαϊάκον, ὡς διακομιστήν μηνύματος, ὅτι ὁ κ. Ἱερώνυμος, τά δύο πρῶτα θέματα, τά ὅποια θά ἀντιμετώπιζε καί θά ἐπέλυε ἀμέσως μετά τήν ἐνδεχομένην ἀνάρρησίν του εἰς τόν ἀρχιεπισκοπικόν θρόνον θά ἦσαν τά ἀκόλουθα: Τό πρῶτον, θά ἦτο ἡ ἀφαίρεσις ἀπό τήν φήμην του, πού ψάλλεται εἰς τās Ἱεροτελεστίας, τῆς ἐνδείξεως «καί πάσης Ἑλλάδος». Καί, τό δεύτερον, ἡ παῦσις τῆς ἰδικῆς μου, μακροχρονίου περιπετείας καί τῆς παραλλήλου περιπετείας τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς. Καί δι' αὐτό, τό δεύτερον, ἐζήτησεν ἀπό ἐμέ νά τοῦ ἀποστείλω σημείωμα μέ τās σκέψεις μου καί μέ τās προτάσεις μου. Εἰς τό αἴτημά του αὐτό ἀνταπεκρίθην. Εἰς μίαν καί μόνην σελίδα τοῦ ἐσημείωσα τήν νομικήν ὄψιν τοῦ προβλήματος καί τήν ὁδόν πρὸς ἐπίλυσίν του.

Καί μετά τήν ἐνθρόνισίν του εἰς τόν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, συνέπεσε νά συναντηθῶμεν εἰς Ναόν τῶν Ἀθηνῶν. Καί μοῦ εἶπεν, ὅτι θέλει νά συζητήσωμεν τό θέμα. Τοῦ ἀπήντησα, ὅτι εἶμαι πρόθυμος, ἀκόμη καί τό ἴδιον ἀπόγευμα, νά συζητήσω μαζί του. Ἡ ἀπάντησίς του ἦτο, ὅτι δέν εἶχε τότε διαθέσιμον χρόνον, ἀλλά θά μοῦ ἔστειλε μήνυμα μέ τόν ἴδιον ἀρχιμανδρίτην. Περιπτόν νά προσθέσω, ὅτι τό μήνυμα αὐτό δέν ἔφθασεν ἕως σήμερον. Ἐφθασεν, ὅμως, ἡ κατάστασις τῶν δολοπλοκιῶν καί τῶν ἐκβιασμῶν τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἐκ μέρους του μέ ἐπεσκέφθη, μετά τινα χρόνον, ὁ ἀρχιμανδρίτης μεσολαβητής καί μοῦ ἐπρότεινεν, ὡς σχεδιασμόν τοῦ Μακα-

ριωτάτου, αλλά και ως έκφρασιν ἰδικῆς του ἐπιθυμίας, νά ὑποβάλω τήν παραίτησίν μου ἀπό τήν Μητρόπολιν Ἀττικῆς, ὑποδεικνύων, ταυτοχρόνως, ὡς διάδοχόν μου ἐκεῖνον, τόν πρόθυμον μεσολαβητήν. Νά ἀποδεχῶ, δηλαδή, τήν διαδικασία, τήν ὁποίαν ἐμεθόδευσε, παλαιότερον, ὁ τότε ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερώνυμος Λιάπης, προκειμένου νά ὠθήσῃ εἰς παραίτησιν τόν μακαριστόν Μητροπολίτην Θηβῶν Νικόδημον καί νά καταλάβῃ τόν θρόνον του.

Ἐξεπλάγην. Δέν ἀνέμενον τοιοῦτον θράσος. Περιορίσθην εἰς τήν ἐνημέρωσίν του, ὅτι δέν ἔχω τοιοῦτον δικαίωμα. Οἱ Ἱεροί Κανόνες δέν ἐπιτρέπουν εἰς τόν Μητροπολίτην νά ὑποδεικνύῃ καί νά ἐπιβάλλῃ τόν διάδοχόν του. Ἡ ἀνάδειξις τοῦ νέου Μητροπολίτου εἶναι ἀποκλειστικόν δικαίωμα καί εὐθύνη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ἡσθάνθην, ὅμως, βαρύτατον πόνον, προσμετρῶν τό περιεχόμενον καί τήν ποιότητα τῆς ἀγωγῆς, τήν ὁποίαν προσφέρει ἕνας Ἀρχιεπίσκοπος εἰς νέον λειτουργόν τῆς Ἐκκλησίας, προοριζόμενον διά τό ἀξίωμα καί τήν εὐθύνην τοῦ Μητροπολίτου.

ΣΤ΄

Μετά ἀπό ὅλην αὐτήν τήν ἱστορίαν, τῶν ἀσυμβάτων πρὸς τό παραχωρηθέν εἰς ὅλους ἡμᾶς χάρισμα τῆς Ἀρχιερωσύνης, μελανῶν διεργασιῶν, θά ἤθελα νά ἀπευθύνω δύο μόνον λέξεις εἰς τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἱερώνυμον.

Ἀδελφέ, Μακαριώτατε, τόλμησε, σέ παρακαλῶ, μίαν αὐτοκριτικήν καί μίαν διερεύνησιν, κατά πόσον αὐτά τά τεχνάσματα καί αὐταῖ αἱ δολοπλοκίαι ἀντέχουν νά σταθοῦν εἰς παράλληλον στήλην, ἐγγράφουσιν τοὺς βίους, τὰς διδαχάς καί τήν ὅλην δραστηριότητα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων μας καί τῶν Θεοφόρων Πατέρων μας. Ἐάν ἡμποροῦν νά κριθοῦν καί νά ἐκτιμηθοῦν, ὡς εὐσυνείδητος ἀνταπόκρισις εἰς τοὺς ὅρκους μας, ὡς ὀλοκάρδιος εὐθυγράμμισις πρὸς τά Ἀποστολικά ὑποδείγματα καί τὰς Ἀποστολικὰς προδιαγραφάς καί ὡς πιστή τήρησις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοὺς ὁποίους ἐθέσπισαν οἱ Πατέρες μας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι καί ἐν Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις.

Ἐάν, παρ' ἐλπίδα, τήν τακτικήν αὐτήν τήν ἐκλαμβάνῃς ὡς Ἀποστολικήν καί Πατερικήν, ὑπηρέτησέ την καί συνέχισέ την. Ἐάν,

«συμμαρτυρούσης τῆς συνειδήσεώς σου» καί «μεταξύ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν σου κατηγορούντων ἢ καί ἀπολογουμένων», διαπιστώνης, ὅτι μακράν ἀπέχουν οἱ σχεδιασμοί σου καί αἱ πρακτικά σου ἀπό τοῦ θελήματος τοῦ Ἀρχιποίμενος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου μας καί ἀπό τήν καταξιωμένην Πατερικὴν Παράδοσιν, ἀπόθεσε ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου τήν μετάνοιάν σου καί τήν ὑπόσχασίν σου, ὅτι θά ἐπαναφέρῃς τήν σύγχρονον διοικητικὴν πρακτικὴν τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τήν τροχίαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων μας καί τῶν Ἀγίων Πατέρων μας.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιά μιὰ γνωριμία μέ τό συγγραφικό ἔργο τοῦ
Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: spora.gr